

Datum van inontvangstneming : 12/12/2016

Zaak C-559/16

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

4 november 2016

Verwijzende rechter:

Amtsgericht Hamburg (Duitsland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

4 oktober 2016

Verzoekende partijen:

██████████
██████████
████████████████████

Verwerende partij:

Brussels Airlines NV

Amtsgericht Hamburg

[OMISSIS]

Beslissing

In het geding tussen

1) ██████████ [OMISSIS] Lübeck

verzoekster,

2) ██████████ [OMISSIS] Stadum

verzoekster,

3) [REDACTED] [OMISSIS] Risum-Lindholm

verzoekster,

[OMISSIS]

en

Brussels Airlines NV, [OMISSIS] Brussel, België

verweerster,

[OMISSIS]

heeft het Amtsgericht Hamburg (rechter in eerste aanleg, Hamburg) [OMISSIS] op 4 oktober 2016 besloten als volgt:

- 1) de behandeling van de zaak wordt geschorst;
- 2) het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel 267 VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag betreffende de uitlegging van het Unierecht:

Dient artikel 7, lid 1, tweede zin, van verordening (EG) nr. 261/2004 (hierna: luchtreizigersverordening) aldus te worden uitgelegd dat met het begrip „afstand” uitsluitend de volgens de grote cirkelmethode vast te stellen rechtstreeks afstand tussen het vertrekpunt en de eindbestemming wordt bedoeld, ongeacht de werkelijk afgelegde vliegroute? **[Or. 2]**

Motivering:

Verzoeksters vorderen elk een compensatie van 150 EUR van verweerster.

Iedere verzoekster boekte bij verweerster een vlucht voor 22 september 2015 van Fiumicino/Rome naar Brussel (vluchtnummer SN 3176), met aansluitende vlucht naar Hamburg (vluchtnummer SN 2625). Volgens plan zou vlucht SN 3176 om 10.25 uur vertrekken en om 12.40 uur aankomen, en vlucht SN 2625 om 13.35 uur vertrekken en om 14.45 uur aankomen.

De boekingen werden bevestigd, en verzoeksters hebben zich tijdig voor instappen aangemeld aan de boarding gate voor vlucht SN 3176. Het vertrek liep vertraging op, waardoor het vliegtuig pas om 13.22 uur in Brussel landde zodat het voor verzoeksters onmogelijk was de aansluitende vlucht SN 2625 nog te halen. Verzoeksters werden vervolgens vervoerd met de daaropvolgende vlucht SN 2627, die pas om 18.35 uur, dus met een vertraging van meer dan drie uren, in Hamburg landde.

■■■■■

De rechtstreekse afstand tussen Fiumicino/Rome en Hamburg bedraagt volgens de grote cirkelmethode 1 326 km. De afstand tussen Fiumicino/Rome en Brussel bedraagt 1 173 km en de afstand tussen Brussel en Hamburg bedraagt 483 km, tezamen dus 1 656 km.

Verzoeksters hebben met het onderhavige beroep voor het bevoegde Amtsgericht elk 400 EUR als compensatie gevorderd. Tussen partijen bestaat er geen betwisting over het feit dat op grond van de „grote” vertraging die zich heeft voorgedaan, er in beginsel recht op compensatie bestaat. Onenigheid bestaat alleen over de hoogte van de compensatie. Verweerster heeft ondertussen aan verzoeksters elk 250 EUR betaald, waarna partijen het geschil in die mate als beëindigd hebben verklaard.

Verzoeksters vorderen nu elk nog 150 EUR. Zij stellen dat bij de bepaling van de hoogte van de compensatie, voor de afstand in de zin van artikel 7, lid 1, tweede zin, van de luchtreizigersverordening, de werkelijk afgelegde vluchtroute, dus de som van de afstanden tussen Fiumicino/Rome en Brussel en tussen Brussel en Hamburg, in totaal meer dan 1 500 km, doorslaggevend is, zodat de compensatie in de zin van artikel 7, lid 1, onder b), van de luchtreizigersverordening voor elk 400 EUR bedraagt. Verzoeksters steunen zich hierbij onder meer op een uitspraak van het Handelsgericht Wien (handelsrechter, Wenen) [OMISSIS].

Verweerster betoogt dat voor de afstand in de zin van artikel 7, lid 1, van de luchtreizigersverordening de rechtstreekse afstand tussen het vertrekpunt en de laatste bestemming relevant is, dus de rechtstreekse afstand tussen Fiumicino/Rome en Hamburg, die slechts 1 326 km bedraagt, waardoor ingevolge artikel 7, lid 1, onder a), van de luchtreizigersverordening het recht op compensatie voor elk slechts 250 EUR bedraagt. Verweerster verwijst onder meer naar de richtsnoeren van de Commissie tot uitlegging van de luchtreizigersverordening, punt 4, onder D en C, alsook naar een uitspraak van het Landgericht Landshut (rechter in tweede aanleg, Landshut) van 16 december 2015 [OMISSIS].

Voor de beslechting van het geding is doorslaggevend of bij de berekening van de afstand in de zin van artikel 7, lid 1, tweede zin, van de luchtreizigersverordening, slechts de rechtstreekse afstand tussen vertrekpunt en eindbestemming doorslaggevend is, of de werkelijk afgelegde vliegroute (de som van de afzonderlijke deeltrajecten). Uitsluitend in de laatste hypothese zou de door elke verzoekster nog geldend gemaakte vordering van 150 EUR moeten worden toegewezen. **[Or. 3]**

[OMISSIS]